

PARLEM DE CUINA

Spai Kills (i II). 2 medalles, set alumnes i moltes experiències

Tal i com us vaig anunciar la setmana passada, aquest dies s'ha celebrat a Madrid la 32 edició de les Olimpíades de Formació professional, dins el marc de la fira de Formació Professional que organitza el ministeri d'educació a Madrid. La nostra comunitat hi participava en 7 especialitats: Estètica, Cuina, Perruqueria, Instal·lacions Elèctriques, Carrosseria, Tecnologia d'Automòbil i Restaurant-bar. Els alumnes que ens han representat són: Skill d'Estètica: Sandra Molino Heredia, de l'IES Francesc de Borja Moll
Skill de Cuina: Jordi Cantó Castelló, de l'IES Juníper Serra
Skill de Perruqueria: Marina Torrens Cortés, de l'IES Francesc de Borja Moll.
Skill d'Instal·lacions Elèctriques: Montserrat Mariano Ramis, de l'IES Joan Taix.
Skill de Carrosseria: Gabriel Lliteras Barceló, de l'IES Juníper Serra.
Skill de Tecnologia de l'Automòbil: Jaume Escalas Capó, de l'IES Juníper Serra.
Skill de Restaurant-bar: Christian Etter, de l'IES Juníper Serra.
Cada alumne s'enfrontà durant 5 dies a diverses proves relatives a la seva especialitat, competint amb altres alumnes de la resta de comunitats autònomes d'Espanya. No cal a dir que el nivell de tots

els alumnes participants fou molt alt i que no fou gens fàcil lluitar pels primers llocs del medaller. Al final, el dissabte, es repartiren els trofeus i l'expedició Mallorquina assolí un tercer lloc (medalla de bronze) a l'especialitat d'Instal·lacions Elèctriques amb l'alumne Montserrat Mariano Ramis, de l'IES Joan Taix; i un segon lloc (medalla de plata) a l'skill de restaurant-bar amb l'alumne Christian

Etter, de l'IES Juníper Serra. A més aquest darrer tindrà el plaer de representar a Espanya en el campionat EuroSkills que es realitzarà a Lisboa a principi del 2010. Pel que respecta a cuina, malgrat en **Jordi Cantó** no pujà al pòdium, tothom alabà la bona feina del jove cuiner Balear quedant molt ben situat en la classificació, per davant d'altres comunitats amb més experiència en aquest tipus de campionat. Així la campiona de l'Spain Skills de cuina fou la lleonesa **Aimara Bartolomé Tobias** que anirà a Calgary (Canadà) a defensar a Espanya en el World Skill. Des de d'aquí li desitjo molt sort. Una setmana intensa i dura; però plena d'emocions i amb un clar objectiu: elevar la Formació Professional a l'avantguarda de l'educació, usar als nostres alumnes com a ambaixadors de l'FP i transmetre els valors de professionalitat, destresa, creació i innovació. L'expedició mallorquina va estar organitzada per la Direcció General de Formació professional i Aprenentatge permanent. La fotografia que acompanya aquest article pertany als alumnes i membres del jurat de l'Skill de cuina. Que passeu una bona setmana i ens trobam aquí mateix dintre de 7 dies. Podeu enviar els vostres comentaris a parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

ESPÀI PER A LA REFLEXIÓ

Programes rosa , “La noria” i el primer Sant Jordi a Barcelona

No sóc massa de mirar programes de premsa groga, malgrat a vegades, quan la neurona no vol plantejar-me res, i precisa descans, veure algun, serveix. Veus les anades i vingudes d'uns personatges, a pics esperpèntics i d'altres vegades emprats per omplir programació. Vull dir que no són programes del meu agrat. Així i tot, i perquè el moderador en sap, veig alguna que altra vegada, part o parts de “La noria”. Sobre tot la part que sol tractar de temes polèmics com és en el cas del programa emès el dissabte dia 18 d'abril.

L'especímen Federico Jimenez Losantos director i periodista del programa “La mañana” de la Cope, la radio dels bisbes com l'han batejada i la història de la rescissió de contracte que té amb l'emissora i que se li acaba el proper mes d'agost i no se li renovarà, sembla.

Es va parlar també del conegut i desaparegut Urdaci, director de telenotícies de TVE a l'època Ansar, que ha quedat de contertulià a alguns programes i no massa.

De la desapareguda Encarna Sanchez, a la que la periodista Maria Antonia Iglesias, qualificà, la seva manera de fer periodisme, com a “populisme d'extrema dreta”. **Pels vídeos que es vionaren, es percebia que l'Encarna tenia un “ego” que li vessava; al mateix temps que una mala llet que feia por; i no diré res pus, ja que no m'agrada escriure sobre els morts, per respecte a ells; malgrat aquesta senyora, sembla que per la seva manera d'actuar, no se'l guanyés gaire i morís més tota sola que la una.** A mida que s'anava desenvolupant el programa, l'ambient, i es notava prou, s'anava encaientint entre els diversos periodistes. Vull dir que a una part hi havia els que representaven les opcions més conservadores i a l'altre les més progressistes.

Es parlà del canvi de terç dels bisbes, ja que sembla que la manera de fer periodisme de Jimenez Losantos, ara mateix, no els convé, debut al resó mediatic que té el bon senyor. En poquíssim temps ha tingut quatre demandes i ha hagut de pagar fortes indemnitzacions, la darrera al Batlle de Madrid Ruiz Gallardon, arrel d'una declaració sobre l'11 M. En poques paraules, que un dels periodistes, definí que feia un periodisme groc de venjança i jo i afegiria també d'insult. **Va arribar fins a insultar a Rajoy, diguin-li “maricomplejines” amb una connotació clarament a una manera sexual, que ara no discutiré si Rajoy és o no, ja que no van per aquí els tirs de l'article.**

També per part d' Enric Sopena, es llança la informació, que sembla que la sortida de Jimenez Losantos de la Cope, té una subversió no coneguda. Pareix i sempre presumptament, que per part d'Esperanza Aguirre, s'està preparant un imperi mediatic radiofònic que controlaria en Jimenez Losantos, que valdria un cop muntat, uns 15

milions d'euros.

El debat se seguia encaientint, quan Jaime Peñafiel li va espletar a Enric Sopena, el qualificatiu de “sectari” i l'altre, sens encomanar-se ni a déu ni al dimoni, li enflocà un altre qualificatiu a Peñafiel: “que tenia pensament feixista”. A tot això en Peñafiel s'alçurà i va perdre les caselles i feu intenció d'abandonar el plató; a lo que el conductor del programa en Jordi Gonzalez, va aconseguir que no anàs a més. Em vull centrar en l'imperi mediatic-maniatic radiofònic que li preparen a en Jimenez Losantos i reflexionar com una persona amb un pensament distorsionat, a voltes esquizofrènic, amb les seves fòbies i filies, que depenen de com s'aixeca, se

li pot entregar una responsabilitat d'aquesta envergadura. **Ara bé, quin és el pensament d'Esperanza Aguirre, per a mi és troba a l'ala més dura del PP i sospit que amb el temps, tindrà el coll d'en Rajoy dins d'una safata, estil Salomé amb Joan Baptista, que fou Herodes el que encomanà la decapitació. En el cas d'En Rajoy, veurem quan li roda el cap. A lo millor hauré de canviar el nom de “Esperanza Aguirre o la colera de Gallardon” per a Aguirre: madame guillotine.**

Esper veure i contemplar com es dirimiran les properes eleccions europees a la seu del Pius Pius; que a lo millor ens donarà un avís de com poden esser les properes generals a l'Estat Espanyol.

Les destrals segueixen aixecades dins del Pius Pius, malgrat ens vulguin o intentin fer-nos creure que el partit és una família modèlica, on tots t'estimen.

Acabaré l'article d'una altra manera que res té a veure, amb tot l'endomasament que he descrit anteriorment.

Vaig viure el primer Sant Jordi a Barcelona. Em va sorprendre i alegrar, veure la immensitat que significa aquest dia. El nombre ingent de paradetes de llibres cobrint Barcelona. Rambles, Barri Gòtic i molts altres indrets, es trobaven de gom a gom, amb persones que o compraven llibres o roses. Mai en la meua vida, he vist tantes roses i de tants diferents estils a les paradetes, o essent portades per regalar o perquè havien estat regalades. La quantitat d'activitats culturals, música, les ràdios i televisions al carrer...

Recoman anar-hi i viure-ho ja que contat ni se li apropa. Vaig estar entre persones estimades, relataires que he conegut a la pàgina relats en català i vaig estar amb ells i elles a la paradeta que havien muntat a la Rambla de Catalunya, on després de cinc anys de l'existència de la pàgina, hi havia exposats prop de cinquanta llibres (inclòs el meu). Va ser un dia preciós, màgic i inoblidable; afegint que en quan pugui, pens repetir i aprofitaré des d'aquestes planes per enviar-los una forta aferrada pel coll des de la Vall dels Tarongers.

Fins la propera, on ja ens trobarem a dues passes de la Fira.

Josep Bonnin

